

Folketingets Kulturdvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

2. april 2012

Folketingets Kulturdvalg har den 26. januar 2012, efter ønske fra Stine Brix (EL), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 43 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere situationen i lande som Holland og Schweiz, hvor download af ophavsretsbeskyttet materiale til eget brug, efter nylige overvejelser i de to landes lovgivende forsamlinger, ikke anses som lovbrud, med bl.a. følgende begrundelser:

- Underholdningsindustrien lider samlet set ikke økonomisk tab og ikke er i krise
- Der er manglende viden hos forbrugerne om lovlige og ulovlige tjenester
- Der skal tages hensyn til befolkningens informationsfrihed?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet via Udenrigsministeriet indhentet oplysninger fra henholdsvis Holland og Schweiz.

For så vidt angår Holland, har jeg fået følgende oplyst:

"Den gældende lovgivning tillader download til eget brug af beskyttede værker, herunder musik og film. Der skelnes i den forbindelse ikke mellem lovlige eller ulovlige sites. Mao. er det også lovligt at hente f.eks. musik fra pirathjemmesider. Software er der dog ikke omfattet af denne regel.

Det bemærkes, at der er overvejelser om at ændre reglerne om privat brug for at bringe Nederlandenes lovgivning i på linje med de fleste andre europæiske landes. Der er ikke fremsat lovforslag herom endnu, men Justitsministeren har i et notat til Parlamentet præsenteret tanker om at begrænse retten til privat brug. I december medførte dette vedtagelse af en Parlamentsvedtagelse om, at den nederlandske lovgivning bør fastholde de særlige bestemmelser om ret til privat brug. Der mao. et flertal i Parlamentet for

at fastholde de eksisterende regler. Justitsministeren har ikke endnu reageret på parlamentets vedtagelse. Men der synes ikke umiddelbart at være udsigt til at de nederlandske regler ændres.”

For så vidt angår Schweiz, har jeg fået følgende oplyst:

”I den schweiziske lov om ophavsrettigheder ”Urheberrechtsgesetz” ikrafttrådte d. 9. oktober 1992 (status pr. d. 1. januar 2012) http://www.admin.ch/ch/d/sr/231_1/a19.html fremgår det, at det i Schweiz er tilladt at downloade ophavsretsbeskyttet materiale såsom tekst-, billede eller musikfiler til eget, personligt brug. Der sondres ikke mellem download fra lovlige eller ulovlige kilder (hvor ophavsmanden ikke har givet godkendelse til, at materialet lægges på internettet), da det i Schweiz vurderes, at den enkelte forbruger ikke kan skelne mellem lovlige og ulovlige kilder ud fra det store udbud af musik- og filmkilder, der findes på internettet. Derimod er det ulovligt at uploade materiale til internettet uden ophavsmandens tilladelse.

I en nylig rapport fra den schweiziske regering (Bundesrat) fra november 2011 (<http://www.ejpd.admin.ch/content/dam/data/pressemitteilung/2011/2011-11-30/ber-br-d.pdf>) tegnes der et billede af den aktuelle situation i Schweiz, hvor op imod 1/3 af de schweiziske unge over 15 år downloader musik, film og spil uden at betale for det. På trods af talrige oplysningskampagner og nyheder i medierne synes et flertal af internetbrugere stadig ikke at vide, hvilke kilder på internettet, der er henholdsvis lovlige og ulovlige. Rapporten blev udfærdiget på baggrund af en forespørgsel fra et medlem af Kantonsrådet (andetkammeret i det schweiziske parlament), Géraldine Savary i marts 2010, som havde forespurgt om nødvendigheden af nye forholdsregler for brug af ophavsrettigheder og ulovlig download. Den schweiziske regering konkluderer i sin rapport, at der ikke er et behov for at formulere en yderligere lovgivning på dette område.

Rapporten henviser til statistikker, der viser, at omsætningen i musik-, film- og computerspilindustrien er forblevet konstant. Det samme gælder for den procentvise andel af en schweizers indkomst, som bliver brugt på kultur. Der er dog sket forskydninger på området: I stedet for at bruge penge på musik eller film, som altså i mange tilfælde downloades gratis, bliver pengene nu i stedet investeret i koncerter, biografbesøg og merchandise. Men pengene forbliver altså i underholdningssektoren, og frygten i Schweiz for at udviklingen skulle påvirke den schweiziske nationale kultur negativt er ubegrundet ifølge rapporten.

Rapporten blev dog efter sin offentliggørelse kritiseret af bl.a. SUISA, Sammenslutningen af Musikforfattere og –Udgivere i Schweiz, Forbundet Suisseculture samt Géraldine Savary, som tilbage i 2010 fremsatte forespørgslen. Da der i Schweiz ydermere eksisterer et piratparti, som kæmper for informationsfrihed og fri brug af internettet, vil download af ophavsretsbeskyttet materiale formentlig forblive et debatteret tema i schweizisk politik i fremtiden.”

I Danmark er det lovligt til personlig brug at downloade ophavsretsbeskyttet materiale som f.eks. film og musik, hvis materialet er lagt på internettet med ophavsmandens tilladelse (lovlig forlæg).

Betingelsen om lovlig forlæg blev indført i 2001 forbindelse med, at adgangen til privatkopiering blev udvidet til også at omfatte digitale kopier. Formålet med lovændringen var at imødekomme brugernes behov for at tage digitale kopier af f.eks. cd'er og mp3-filer til personlig brug og samtidig sikre, at kopieringen kun kan ske på grundlag af en lovlig gengivelse af værket, hvilket ofte ikke er tilfældet ved fildelingstjenester på internettet.

Det er min opfattelse, at de danske regler om download af ophavsretlig beskyttet materiale er fornuftige og afspejler den balance, som ophavsretten bygger på, hvor der på den ene side tages hensyn til brugernes behov for adgang til ophavsretsbeskyttet materiale og på den anden side behovet for at sikre, at musikere, komponister og andre rettighedshaveres materiale ikke udnyttes uden deres tilladelse. Jeg er bekendt med, at der i lande som Norge, Sverige og Finland findes tilsvarende regler om lovlig forlæg som en betingelse for adgangen til privatkopiering.

Rapporten fra udvalget om ophavsrettigheder på internettet fra april 2011 adresserer spørgsmålet om forbrugernes behov for viden om, hvornår en tjeneste er hhv. lovlig eller ulovlig. Udvalget anbefaler, at der gennemføres en informationskampagne med fokus på, hvad der er lovlig og ulovlig adfærd på internettet. Jeg har tilkendegivet over for Folketinget, at jeg vil gå i dialog med rettighedshaverne, internetudbydere og Forbrugerrådet om, hvordan en sådan informationskampagne mest hensigtsmæssigt kan udformes. Jeg skal i den forbindelse henvise til mit svar på § 20-spørgsmålet S 1965 af 8. februar 2012.

Uffe Elbæk